3и

~~гай да се убеди, че много по-ясно е да се напишатъ 4 колони нападки, отколкото да се преве-~~

Живвял нявга цар въ Тула,
съпругата на тоя царь

Живялъ царь съ царица въ Туле,
~~до гробъ билъ вѣренъ той~~, и въ даръ
той билъ й вѣрен и въ
на смъртенъ часъ, съсъ взоръ забуленъ,
подала му тя златенъ пахарь.

на смъртен час си взор забулен
му дала спомен — златен пахарь.

И вечъ на пиръ ли сѣдалъ царя, —
той слагалъ своя споменъ скъпъ,
той пиялъ мълкомъ отъ пахаря
съ очи замрежени отъ скрьбь.

А щомъ смъртьта дошла — при трона
наследника си той призвалъ,
далъ царство, скиптъръ и корона,
единъ пахаря му не далъ.

Той рицаритѣ, първенцитѣ
събралъ на пиръ като преди —
край морскитѣ води, въ дворцитѣ
на своитѣ царствени дѣди.

И там, застанал по срѣдата,
той пие си последен жар,
той пий и мълком в дълбината
захвърля златния пахарь